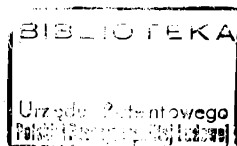

URZĄD PATENTOWY

B65d 47/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

/ Nr 19545.

Kl. 64 c, 16/02.

Hirsz Rapoport
(Warszawa, Polska),
Władysław Wertans
(Warszawa, Polska)
i Saul Cajtung
(Warszawa, Polska).

Główka syfonowa do cieczy, znajdującej się pod ciśnieniem.

Zgłoszono 1 lutego 1932 r.
Udzielono 15 stycznia 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia, służącego do pobierania z naczynia cieczy, znajdującej się pod ciśnieniem, oraz zabezpieczającego tę ciecz przed utratą prężności podczas opróżniania naczynia, przyczem może być zastosowane zarówno do butelek istniejących jak i do specjalnie przygotowanych, oraz do szklanicy syfonowych i wszelkich naczyń bez różnicy kształtu.

Na rysunku przedstawiona jest główka syfonowa w przekroju podłużnym według wynalazku.

Główka syfonowa składa się z dwóch

zasadniczych części, a mianowicie z kadłuba 1 oraz tulei 2. Kadłub 1 posiada w górnej, zwężonej części w miejscu a wtłoczony rowek obwodowy, zaś w zwężonym dzięki temu rowkowi przelocie przesuwają się drążek zaworowy 3. Na górny nagwintowany koniec drążka zaworowego nakręcony jest przycisk 4, na dnie którego umieszczone jest szczeliwo 5. Dolny koniec drążka zaworowego 3 jest zakończony talerzykiem 3', w który wciśnięte jest szczeliwo zaworu. Na zwężeniu kadłuba 1 utworzonym przez rowek obwodowy w miejscu a spoczywa sprężyna 6, która opierając się drugim

końcem na szczeliwie 5 przycisku 4 podnosi go do góry, pociągając za sobą drażek zaworowy 3 wraz z talerzykiem 3' i powodując w ten sposób dociskanie się szczeliwa zaworu do ostrej krawędzi kadłuba 1 w miejscu b i zamykając przełot do jego górnej, zwężonej części. W górnej, zwężonej części kadłuba 1 na powierzchni bocznej wytłoczony jest otwór i współosiowo z otworem wlutowana jest zgięta w pałąk rurka 7, stanowiąca ujście i wpust dla cieczy. Do naczynia 8, np. do butelki lub syfonu, jest wstawiona rurka szklana 9 zakończona w górnej części kołnierzem 9', który, opierając się na szczeliwie rurki, dociska je do górnej płaszczyzny szyjki naczynia. Na zgrubiony koniec szyjki naczynia nałożona jest tuleja 2, zaś na zawiniętej dolnej płaszczyźnie tulei 2 spoczywają dwa półpierscienie 11 i 12 o średnicy zewnętrznej, równej średnicy wewnętrznej tulei, i o wewnętrznej — równej średnicy szyjki naczynia pod zgrubieniem. Półpierscienie 11 i 12 opierając się o zgrubienie szyjki zabezpieczają tuleję 2 od możliwości wyciągnięcia jej do góry. Kadłub 1 zostaje dociśnięty do kołnierza butelki za pośrednictwem trzpieni 13 i 14 wnitowanych w dolny, rozszerzony koniec kadłuba, które przy obróceniu go około własnej osi wchodzą w nacięcia tulei i powodują dociskanie kadłuba do szyjki naczynia, który zarazem dociska szczeliwo kadłuba 5

i kołnierz rurki 9', zabezpieczając zupełnie pewne i szczelne przymocowanie całego urządzenia do naczynia. Przez naciskanie przycisku 4 talerzyk 3' opuszcza się wdół otwierając przełot dla cieczy, która pod ciśnieniem, panującym wewnątrz naczynia, zostaje wyciśnięta nazewnątrz poprzez rurkę szklaną 9', zwężoną część kadłuba 1 oraz rurkę pałkową 7.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Główka syfonowa do cieczy znajdującej się pod ciśnieniem, znamienna tem, że umocowanie jej na naczyniu jest uskutecznione za pośrednictwem wnitowanych w dolną część kadłuba 1 trzpieni (13 i 14), które przy obracaniu go dookoła własnej osi wchodzą w spiralne nacięcia tulei (2).

2. Główka syfonowa według zastrz. 1, znamienna tem, że umocowanie tulei (2) na naczyniu uskutecznione jest zapomocą półpierscieni (11 i 12).

3. Główka syfonowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że na dnie przycisku (4) umieszczone jest szczeliwo (5), które przy dociskaniu przycisku (4) uszczelnia górny wylot kadłuba (1).

Hirsz Rapoport.
Władysław Wertans.
Saul Cajtung.

